

Кодекс сім'ї або сімейні правила

Головною умовою успішного виховання дитини є сім'я. І не просто сім'я, а щаслива сім'я. Її не можна створити ані указом, ані примусом, жодними іншими засобами, крім духовних. Але виникає цей "палац щастя" - сім'я, не одразу, а поступово і значною мірою залежить від нас самих, наших взаємин один із одним, наших уподобань і прагнень, від того, що найбільше цінується у людському бутті.

Які пріоритети у вашому житті? На якому місці серед них ваша дитина?

Майже у всіх сім'ях, які знайшли своє щастя, де панують теплі взаємини, батьки мали однакову систему цінностей. Як правило, перше місце в цій сім'ї займають проблеми життєвої етики: глибока релігійна віра та моральні принципи: любов і повага до батьків, шанування предків, працелюбство, ствердження ідеалів добра, краси, гуманних стосунків, риси високого громадянства. Істинне щастя сім'ї полягає у її орієнтації - спочатку духовна сутність сім'ї, потім матеріальна. Бог, людина, діти. Це - основа. Інші пріоритети, звичайно, важливі, але ці три мають бути основними.

З давніх-давен народ помітив, що повноцінним виховання дітей буває лише в сім'ях, де першоосновою шлюбу є любов, повага, вірність, взаємодопомога. Доброзичливі стосунки між подружжям та їхнє гуманне ставлення до дітей та найстарших у родині - дідуся та бабусі, є найпершою запорукою становлення батьківського авторитету.

Якщо в дитинстві у вас було занадто багато правил, ви можете їх не любити, але іноді правила дуже спрощують життя та позбавляють марних завищених очікувань від членів сім'ї та налаштовують сімейні стосунки на гармонію та взаєморозуміння.

Сімейними правилами можна назвати ті порядки та звичаї, які переходять від одного сімейства, від покоління до іншого. Саме сімейними цінностями та традиціями, звичками відрізняються наші родини.

Сімейні правила керують поведінкою членів сім'ї, регулюють її та допомагають будувати сімейну взаємодію; правила вказують, що члени сім'ї повинні робити і чого вони не повинні робити. Правила - це жива, динамічна та впливова сила у сімейному житті.

Існують легенди, що десь далеко-далеко є сім'ї, які живуть у мирі та злагоді: діти у них слухняні, мами та тата не сваряться. Але здебільшого всі ми звичайні люди, і наші близькі далекі від казкового ідеалу. Однак є секрети, які можуть допомогти вам досягти якщо не загальної гармонії, то хоча б сімейного порозуміння. Погодьтеся, це щось.

Позитивний, доброзичливий настрій усіх членів сім'ї.

Рівний, спокійний тон у процесі спілкування у ній.

Виховання дітей - це спільна справа, а не лише одного з батьків

Єдність вимог до дитини з боку всіх членів сім'ї у всіх ситуаціях.

Обов'язкове заохочення дитини при мінімальних успіхах і навіть за їхньої відсутності, якщо дитина постаралася.

За будь-якої можливості здійснення з дитиною тілесного контакту (погладити, взяти за руку, легкий масаж тіла тощо) та візуального контакту (подивитися дитині в очі, бажано на одному рівні з нею, тобто присісти).

Організація спільної діяльності з дитиною (якщо можливо, частіше).

Ніколи не відмовляйте дитині у спілкуванні

Встановіть у сім'ї заборону:

- на бурхливі негативні (і, навіть, позитивні) емоції, особливо увечері, перед сном;

- на крик;

- на роздратування;

- на незрозуміле для дитини покарання (особливо у жорстких формах);

- на агресію;

- на злість.

Сміятися разом і якнайчастіше.

Значний вплив на емоційний та духовний розвиток дитини, її виховання та зміцнення сімейних традицій має спільне святкування родинних урочистостей, християнських свят, спільні подорожі, проведення дозвілля всією сім'єю на природі, де батьки та діти зайняті спільною діяльністю.

«Виховний процес - є процес, що постійно триває, і окремі деталі його розв'язуються в загальному тоні сім'ї, а загального тону не можна вигадати і штучно підтримувати. Загальний тон, шановні батьки, створюється вашим власним життям і вашою власною поведінкою.

Найправильніші, найрозумніші, найпродуманіші педагогічні методи не матимуть жодної користі, якщо загальний тон вашого життя поганий. І, навпаки, тільки правильний загальний тон підкаже вам і правильні методи поводження з дитиною, і насамперед правильні форми дисципліни, праці, свободи, гри і, - авторитету».

А.С.Макаренко "Книга для батьків"